Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 1. avgusta 2025*

„Pritožba – Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini – Sklep 2014/145/SZVP – Člen 2(1)(a) in (d) – Uvrstitev imena pritožnika zaradi podpore ukrepom ali politikam Ruske federacije proti Ukrajini ter materialne ali finančne podpore za ruske nosilce odločitev – Vpliv nedistanciranja in pasivnega odnosa pritožnika“

V zadevi C-702/23 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 16. novembra 2023,

Gennady Nikolayevich Timchenko, stanujoč v Ženevi (Švica), ki ga zastopajo S. Bonifassi, T. Bontinck in E. Fedorova, avocats,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

Svet Evropske unije, ki ga zastopata M.-C. Cadilhac in V. Piessevaux, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi M. L. Arastey Sahún (poročevalka), predsednica senata, D. Gratsias, E. Regan, J. Passer in B. Smulders, sodniki,

generalna pravobranilka: L. Medina,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 10. aprila 2025

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Pritožnik s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 6. septembra 2023, Timchenko/Svet (T-252/22, EU:T:2023:496, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njegovo tožbo za, prvič, razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2022/337 z dne 28. februarja 2022 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 59, str. 1), in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2022/336 z dne 28. februarja 2022 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 58, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: sporna prvotna akta), na eni strani ter Sklepa Sveta (SZVP) 2022/1530 z dne 14. septembra 2022 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 239, str. 149), in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2022/1529 z dne 14. septembra 2022 o izvajanju Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 239, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: sporna akta o ohranitvi), na drugi strani v delu, v katerem se sporna prvotna akta in sporna akta o ohranitvi nanašajo nanj (v nadaljevanju skupaj: sporni akti), ter drugič, povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi mu nastala zaradi sprejetja spornih aktov.

Pravni okvir in dejansko stanje

2 Dejanski in pravni okvir obravnavane zadeve je predstavljen v točkah od 2 do 18 izpodbijane sodbe. Za potrebe tega postopka ga je mogoče povzeti in dopolniti, kot sledi.

Sklep 2014/145

3 Po invaziji oboroženih sil Ruske federacije na Ukrajino 24. februarja 2022 je Svet Evropske unije 25. februarja 2022 sprejel Sklep (SZVP) 2022/329 o spremembi Sklepa 2014/145/SZVP o omejevalnih ukrepih v zvezi z ukrepi, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 50, str. 1, in popravek v UL 2023, L 125, str. 62).

4 Člen 1(1) Sklepa Sveta 2014/145/SZVP z dne 17. marca 2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 16, in popravek v UL 2020, L 125, str. 61), kakor je bil spremenjen s Sklepom 2022/329 (v nadaljevanju: Sklep 2014/145), prepoveduje vstop na ozemlje držav članic ali tranzit prek njega za fizične osebe, ki izpolnjujejo merila, določena med drugim v točkah (a) in (b) te določbe, medtem ko člen 2(1) Sklepa 2014/145 določa zamrznitev sredstev fizičnih oseb, ki izpolnjujejo merila, določena med drugim v točkah (a) in (d) zadnjenavedene določbe, pri čemer so ta merila v bistvu enaka merilom iz točk (a) in (b) člena 1(1) Sklepa 2014/145.

5 Člen 2(1) Sklepa 2014/145 določa:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo:

(a) fizične osebe, odgovorne za podporo ali izvajanje ukrepov ali politik, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine ali stabilnost ali varnost v Ukrajini ali ovirajo delo mednarodnih organizacij v Ukrajini;

[…]

(d) fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi, ki materialno ali finančno podpirajo ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine, ali pa imajo od njih korist;

[…].“

Uredba št. 269/2014

6 Svet je 25. februarja 2022 sprejel Uredbo (EU) 2022/330 o spremembi Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2022, L 51, str. 1).

7 V tem okviru je Svet v člen 3(1)(a) in (d) Uredbe (EU) št. 269/2014 o omejevalnih ukrepih v zvezi z dejanji, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine (UL 2014, L 78, str. 6, in popravek v UL 2014, L 121, str. 60), kakor je bila spremenjena z Uredbo 2022/330 (v nadaljevanju: Uredba št. 269/2014), uvedel enaka merila, kot so navedena v točki 5 te sodbe, da bi v skladu s členom 2(1) Uredbe št. 269/2014 zamrznil finančna sredstva in gospodarske vire, ki med drugim pripadajo fizičnim osebam, ki izpolnjujejo ta merila.

Sporni akti

Sporna prvotna akta

8 Svet je 28. februarja 2022 zaradi resnosti razmer v Ukrajini sprejel sporna prvotna akta. S tema aktoma je bilo ime pritožnika dodano na seznam, priložen Sklepu 2014/145, pod številko 694 in pod isto številko na seznam iz Priloge I k Uredbi št. 269/2014 iz teh razlogov:

„[Gennady Nikolayevich Timchenko] je dolgoletni znanec predsednika Ruske federacije Vladimirja Putina in je splošno znan kot eden od njegovih zagovornikov.

Ima koristi od svojih povezav z ruskimi snovalci odločitev. Je ustanovitelj in delničar skupine Volga Group, investicijske skupine s portfeljem naložb v ključne sektorje ruskega gospodarstva. Volga Group znatno prispeva v rusko gospodarstvo in njegov razvoj.

[Gennady Nikolayevich Timchenko j]e tudi delničar banke Bank Rossiya, ki je poznana tudi kot osebna banka višjih uradnikov Ruske federacije. Po nezakoniti priključitvi Krima je banka Bank Rossiya odprla podružnice na Krimu in v Sevastopolu, s čimer je utrdila njuno povezavo z Rusko federacijo.

Poleg tega ima Bank Rossiya pomembne deleže v National Media Group, ki po drugi strani obvladuje televizijske postaje, ki aktivno podpirajo politiko ruske vlade v zvezi z destabilizacijo Ukrajine.

Zato je odgovoren za podpiranje ukrepov in politik, ki spodkopavajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine.

Odgovoren je tudi za zagotavljanje finančne in materialne pomoči ruskim nosilcem odločitev, odgovornim za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine, in ima od njih koristi.“

Sporna akta o ohranitvi

9 Svet je 14. septembra 2022 sprejel sporna akta o ohranitvi, s katerima je ime pritožnika ostalo na zadevnih seznamih na podlagi istih razlogov, kot so navedeni v prejšnji točki.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

10 Pritožnik je s tožbo z dne 9. maja 2022, ki je bila dopolnjena s prilagoditveno vlogo 25. novembra 2022, Splošnemu sodišču predlagal, naj sporne akte razglasi za nične v delu, v katerem je z njimi njegovo ime uvrščeno na seznam oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi, in naj se mu povrne nepremoženjska škoda, ki naj bi mu nastala zaradi sprejetja teh aktov. Pritožnik je v okviru ničnostne tožbe med drugim izpodbijal presojo Sveta, v skladu s katero sta merilo v zvezi z materialno ali finančno podporo ruskim nosilcem odločitev, določeno v členu 2(1)(d) Sklepa 2014/145 (v nadaljevanju: merilo (d)), in merilo v zvezi s podporo ukrepom ali politikam, ki spodkopavajo ozemeljsko nedotakljivost Ukrajine, iz člena 2(1)(a) tega sklepa (v nadaljevanju: merilo (a)) izpolnjena. Pritožnik meni, da je Svet pri tej presoji storil očitne napake pri presoji.

11 V zvezi z merilom (d), ki se med drugim nanaša na fizične osebe, ki materialno ali finančno podpirajo ruske nosilce odločitev, odgovorne za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine, ali pa imajo od njih korist, je Splošno sodišče v točkah 97, 106 in 108 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je iz elementov spisa razvidno, prvič, da je pritožnik, prijatelj V. Putina, drugi največji delničar banke Bank Rossiya in je del stabilnega jedra večinskih delničarjev te banke, za katere je znano, da so blizu V. Putinu, tako da zelo pomembnega vpliva pritožnika na odločitve v navedeni banki ni mogoče zanikati, ter drugič, da obstajajo natančni, konkretni in skladni indici, da je banka Bank Rossiya osebna banka višjih uradnikov Ruske federacije, vključno z njenim predsednikom V. Putinom.

12 Splošno sodišče je poleg tega v točkah 109 in 110 izpodbijane sodbe ugotovilo, da omejevalni ukrepi med drugim niso kazenske sankcije, zato so lahko sprejeti proti fizični osebi za dejanja, ki jih je izvedla družba, katere delničarka je, če ima na to družbo zelo pomemben ali celo odločilen vpliv, zlasti kadar lahko stališča, ki jih ta delničar zavzame, vplivajo na vsebino odločitev, ki jih sprejme navedena družba. Zato je Splošno sodišče v točkah 111 in 114 izpodbijane sodbe v bistvu ugotovilo, da je Svet, ne da bi storil napako pri presoji, lahko menil, da je prek banke Bank Rossiya, ki je osebna banka višjih uradnikov Ruske federacije, pritožnik, ki po eni strani ni mogel prezreti,

da ta banka zagotavlja finančno podporo V. Putinu, in je po drugi strani dopustil, da se je to stanje nadaljevalo, čeprav je lahko vplival na odločitve navedene banke, ter ki bi se lahko, kot je razvidno iz točke 112 izpodbijane sodbe, javno distanciral od politike, ki jo je vodila ista banka, ali odsvojil svoj delež v njej, sam zagotovil finančno podporo ruskim nosilcem odločitev, odgovornim za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine, v obravnavani zadevi V. Putinu.

13 V zvezi z merilom (a), ki se med drugim nanaša na fizične osebe, odgovorne za podporo ali izvajanje dejanj ali politik proti Ukrajini, je Splošno sodišče v točki 117 izpodbijane sodbe najprej opozorilo, da to merilo pomeni, da je treba dokazati obstoj neposredne ali posredne povezave med dejavnostmi ali dejanji zadevne osebe ali subjekta in razmerami v Ukrajini, zaradi katerih so bili sprejeti zadevni omejevalni ukrepi. Splošno sodišče je dodalo, da je treba z navedenim merilom tako dokazati, da je bila zadevna oseba zaradi svojega ravnanja odgovorna za podporo ali izvajanje dejanj ali politik, ki spodkopavajo ali ogrožajo ozemeljsko nedotakljivost, suverenost in neodvisnost Ukrajine. Splošno sodišče je nato je v točki 118 navedene sodbe presodilo, da je banka Bank Rossiya glede na predložene dokaze podpirala politiko priključitve Krima v smislu navedenega merila. V točki 120 navedene sodbe je Splošno sodišče nazadnje, zlasti ob upoštevanju razlogov, navedenih v okviru analize v zvezi z merilom (d), navedlo, da je Svet lahko upravičeno menil, da je pritožnik zaradi svojega pasivnega odnosa do podpore, ki jo je izvajala banka Bank Rossiya v zvezi s politiko priključitve Krima, sam podpiral dejanja in politike, ki spodkopavajo suverenost in neodvisnost Ukrajine.

14 Ker je Splošno sodišče zavrnilo druge tožbene razloge pritožnika in njegov odškodninski zahtevek, je tožbo v celoti zavrnilo.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

15 Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi;

– sporne akte razglasi za nične v delu, v katerem je z njimi njegovo ime uvrščeno in ohranjeno na seznamih, priloženih k tem aktom, in

– Svetu naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

16 Svet Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– pritožniku naloži plačilo stroškov.

Pritožba

17 Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče pri razlagi merila (d) napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da je mogoče materialno ali finančno podporo, na katero se nanaša to merilo, dokazati s tem, da oseba, za katero veljajo omejevalni ukrepi, ni nasprotovala odločitvam, ki jih je sprejel subjekt, za katerega se šteje, da je za tako podporo neposredno odgovoren, drugi pa na to, da naj bi Splošno

sodišče pri razlagi merila (a) napačno uporabilo pravo, ker je razsodilo, da je mogoče podporo, na katero se nanaša to merilo, dokazati s tem, da se taka oseba ni distancirala od politike in odločitev takega subjekta.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

18 Pritožnik s prvim pritožbenim razlogom trdi, prvič, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je preširoko in v nasprotju s sodno prakso razlagalo pojem „materialna ali finančna podpora“ v smislu merila (d). Natančneje, Splošno sodišče naj bi v točki 111 izpodbijane sodbe kot edini element, na podlagi katerega naj bi lahko ugotovilo, da je pritožnik sam zagotovil finančno podporo ruskim nosilcem odločitev, ugotovilo, da nedistanciranje pritožnika od politike materialne ali finančne podpore, ki jo je banka Bank Rossiya zagotovila tem nosilcem odločitev, pomeni najmanj tiho odobravanje te politike in zato podporo tej politiki v smislu merila (d).

19 V zvezi s tem naj bi Splošno sodišče ob kršitvi pravice pritožnika do obrambe prav tako nadomestilo obrazložitev Sveta v spornih aktih s svojo obrazložitvijo.

20 Poleg tega naj bi bila presoja Splošnega sodišča v točki 112 izpodbijane sodbe v nasprotju s sodno prakso Splošnega sodišča, v skladu s katero mora imeti materialna ali finančna podpora količinsko ali kvalitativno pomembnost, tako da dejansko omogoča izvajanje vojaških operacij Ruske federacije v Ukrajini, kot naj bi to izhajalo tudi iz ciljev, ki se uresničujejo z merilom (d). V obravnavani zadevi naj ne bi bilo take pomembnosti, saj je podpora, ki se očita pritožniku, le posredna podpora, ki ne temelji na dejanjih, ampak na neobstoju pozitivnega ravnanja ali na neobstoju naknadnega distanciranja.

21 Drugič, pritožnik meni, da se Splošno sodišče ni prepričalo, da sporni akti temeljijo na dovolj trdni dejanski podlagi, saj Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da Svet ni predložil nobenega dokaza v utemeljitev trditve, da ima pritožnik, kot je razvidno iz točk 106 in 110 izpodbijane sodbe, zadostno pooblastilo, da lahko skupaj z drugimi delničarji banke Bank Rossiya vpliva na odločitve, ki jih je ta banka sprejela, tako da je Splošno sodišče sklepalo na podlagi domneve. Splošnemu sodišču tako pritožnik očita, da ni odgovorilo na njegovo trditev, da ni mogel vplivati na odločitve te banke, in da se je za zavrnitev njegove obrambe brez drugega razloga zadovoljilo zgolj s tem, da bi se moral pritožnik distancirati od politike navedene banke.

22 Navsezadnje, Splošno sodišče naj bi zaradi take široke razlage merila (d), ki jo je podalo, potrdilo možnost, da Svet sprejme nesorazmerne omejevalne ukrepe proti fizični osebi, ki je zgolj zelo posredno in oddaljena povezana z domnevnimi dejanji materialne ali finančne podpore, vendar je pritožnik v repliki pojasnil, da ne namerava uveljavljati očitka, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti.

23 Svet te trditve prereka. Natančneje, Svet meni, da Splošno sodišče nedistanciranja ni opredelilo kot sestavni element merila (d), ampak je ta vidik obravnavalo kot dejanski element, kar naj bi izhajalo zlasti iz točke 115 izpodbijane sodbe. Svet pa opozarja, da razen v primeru izkrivljanja, na katero se pritožnik v obravnavani zadevi ni skliceval, presoja dejstev in dokazov ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča v pritožbenem postopku. Te ugotovitve naj bi

veljale tudi za trditve, s katerimi želi ta pritožnik izpodbijati presojo nekaterih dejstev in dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče. Zato naj bi bilo treba ugotoviti, da so trditve navedenega pritožnika nedopustne.

Presoja Sodišča

– *Dopustnost*

24 Opozoriti je treba, da je v skladu s členom 256 PDEU in členom 58 Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je edino pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev ter za presojo dokazov. Presoja teh dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (sodba z dne 4. oktobra 2024, Ferriere Nord/Komisija, C-31/23 P, EU:C:2024:851, točka 89 in navedena sodna praksa).

25 Pristojnost Sodišča, da izvrši nadzor nad ugotovitvami Splošnega sodišča o dejstvih, pa se razteza med drugim na vprašanje, ali so bila spoštovana pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov (sodba z dne 29. novembra 2018, Bank Tejarat/Svet, C-248/17 P, EU:C:2018:967, točka 37 in navedena sodna praksa). Poleg tega je Sodišče pristojno, da na podlagi člena 256 PDEU opravi nadzor nad pravno opredelitvijo teh dejstev in nad pravnimi posledicami, ki jih je iz te opredelitve izpeljalo Splošno sodišče (sodba z dne 1. oktobra 2014, Svet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, točka 16 in navedena sodna praksa).

26 V obravnavani zadevi, prvič, Svet v bistvu meni, da pritožnik s tem, da Splošnemu sodišču očita, da je ugotovilo, da je zagotovil finančno podporo ruskim nosilcem odločitev v smislu merila (d) zgolj zato, ker se ni distanciral od politike podpore, ki jo je banka Bank Rossiya zagotovila tem nosilcem odločitev, svojega prvega pritožbenega razloga ne opira na pravna vprašanja, temveč želi izpodbijati presojo dejstev, ki jo je Splošno sodišče opravilo v zvezi s tem nedistanciranjem.

27 Tega razloga za nedopustnost ni mogoče sprejeti. Iz pritožbe je namreč jasno razvidno, da pritožnik s takim očitkom ne izpodbija ugotovitev in presoje dejstev v zvezi z njegovim nedistanciranjem od politike banke Bank Rossiya, ampak Splošnemu sodišču očita, da se je za izpeljavo posledice, da je pritožnik zagotovil podporo v smislu merila (d), zadovoljilo zgolj s tem edinim dejanskim elementom, kar v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 25 te sodbe, spada v pristojnost Sodišča za nadzor v fazi pritožbe.

28 Drugič, Svet trdi, da želi pritožnik izpodbiti presojo nekaterih dejstev in dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče, ne da bi se skliceval na njihovo izkrivljanje, zaradi česar naj bi bil prvi pritožbeni razlog nedopusten.

29 Tudi tega drugega razloga za nedopustnost ni mogoče sprejeti. Čeprav je namreč res, da pritožnik v okviru prvega pritožbenega razloga izpodbija nekatera dejstva, je to zato, ker meni, da je Splošno sodišče te elemente ugotovilo in presodilo brez kakršnega koli dokaza, ki bi ga predložil Svet. Očitek, s katerim se Splošnemu sodišču očita, da je ugotovilo ali presodilo dejstva, ne da bi se prepričalo, da so bila ta podprta z dokazi, pa pomeni, da se Sodišču predlaga, naj opravi nadzor nad morebitno kršitvijo pravil na področju dokaznega bremena in izvajanja dokazov s strani Splošnega sodišča, za kar je Sodišče pristojno na podlagi sodne prakse, navedene v točki 25 te sodbe.

30 Iz tega sledi, da je treba razloge za nedopustnost, ki jih je Svet navedel v zvezi s prvim pritožbenim razlogom, zavrniti in da je ta pritožbeni razlog v celoti dopusten.

– *Utemeljenost*

31 Na prvem mestu, pritožnik v utemeljitev prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je uporabilo preširoko razlago merila (d), ker naj bi se to sodišče v točkah 111 in 112 izpodbijane sodbe oprlo le na to, da se pritožnik ni distanciral od politike, ki jo je vodila banka Bank Rossiya, da je ugotovilo, da je Svet lahko upravičeno menil, da je pritožnik prek te banke zagotovil finančno podporo ruskim nosilcem odločitev, odgovornim za priključitev Krima ali destabilizacijo Ukrajine, v smislu tega merila, čeprav naj tako nedistanciranje ne bi pomenilo pozitivnega in neposrednega dejanja podpore, ki bi imelo zadostno količinsko ali kakovostno pomembnost.

32 V zvezi s tem je treba navesti, da pritožnik napačno razume izpodbijano sodbo. Splošno sodišče namreč takega nedistanciranja ni opredelilo kot sestavni element „materialne ali finančne podpore ruskim nosilcem odločitev“, na katero se nanaša merilo (d).

33 Nasprotno, Splošno sodišče je v točkah od 99 do 111 izpodbijane sodbe navedlo dejstva in dokaze, na podlagi katerih je ugotovilo, da pritožnik, ki je prijatelj V. Putina in drugi največji delničar banke Bank Rossiya, skupaj s tremi drugimi prijatelji V. Putina tvori stabilen in večinski blok družbenikov te banke in da je tako pritožnik zelo vpliven delničar te banke, tako da na datum svoje prvotne uvrstitve ali ohranitve vpisa ni mogel prezreti, da je banka Bank Rossiya zagotovila finančno podporo ruskim nosilcem odločitev, kot je V. Putin, v smislu tega merila.

34 Splošno sodišče je na podlagi teh elementov v točki 114 izpodbijane sodbe, ne da bi napačno uporabilo pravo, priznalo, da v tem posebnem primeru, ki izhaja, kot je navedeno v točki 110 izpodbijane sodbe, iz „posebnih okoliščin zadeve“, obstajajo dovolj natančni, konkretni in skladni indici, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da je pritožnik prek banke Bank Rossiya, ki je osebna banka višjih uradnikov Ruske federacije, zagotovil finančno podporo ruskim nosilcem odločitev, odgovornim za priključitev Krima in destabilizacijo Ukrajine, v smislu merila (d).

35 V tem okviru je Splošno sodišče sicer upoštevalo, da se pritožnik ni distanciral od politike financiranja banke Bank Rossiya. Vendar je treba ugotoviti, da Splošno sodišče s tem, da je v zadnjem delu stavka točke 111 izpodbijane sodbe, ki ga je začel z izrazom „na drugi strani“, ter v točkah 112 in 115 navedene sodbe presodilo, da se pritožnik niti pred njegovo prvotno uvrstitvijo na seznam bodisi po njej ni distanciral od politike, ki jo je ta banka vodila do ruskih nosilcev odločitev, še zdaleč ni dodalo sestavnega elementa k merilu (d), ampak je v bistvu preverilo, ali obstajajo razbremenilni dokazi v korist pritožnika.

36 Zato je v nasprotju z očitkom, ki ga navaja pritožnik, sklicevanje na nedistanciranje le eden od indicev, na podlagi katerih je Splošno sodišče, kot je bilo navedeno v točki 34 te sodbe, ugotovilo – ne da bi obrazložitev Sveta nadomestilo s svojo obrazložitvijo – kot je generalna pravobranilka poudarila v točkah 43 in 44 sklepnih predlogov, da so omejevalni ukrepi proti pritožniku na podlagi merila (d) utemeljeni.

37 Na drugem mestu, pritožnik v okviru prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je kršilo pravila o dokaznem bremenu in izvajanju dokazov, ker ni preverilo, ali je bilo dejstvo, da je imel pritožnik, kot je razvidno iz točk 106 in 110 izpodbijane sodbe, zadostno pooblastilo, da lahko skupaj z drugimi delničarji banke Bank Rossiya vpliva na njene odločitve, podprto z dokazi, saj naj bi Splošno sodišče sklepalo na podlagi domneve.

38 Opozoriti je treba, da se v okviru nadzora zakonitosti razlogov, na katerih temelji sklep o uvrstitvi ali ohranitvi imena osebe na seznamu oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi, zaradi učinkovitosti sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, med drugim zahteva, da se sodišče Unije prepriča, da ta sklep, ki je za zadevno osebo posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To vključuje preverjanje dejstev, ki so navedena v obrazložitvenem memorandumu, na katerem temelji navedeni sklep, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi, oziroma vsaj eden od njih, za katere se šteje, da so sami po sebi dovolj za utemeljitev tega sklepa, utemeljeni (sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 119, in z dne 19. decembra 2018, Azarov/Svet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, točka 22).

39 Kot je Splošno sodišče opozorilo tudi v točkah 63 in 64 izpodbijane sodbe, je treba tako presojo opraviti tako, da se dokazi ne preučijo ločeno, ampak v okviru, v katerega so umeščeni, pri čemer Svet zadosti dokaznemu bremenu, ki ga nosi, če sodišču Unije predloži sklenjen krog dovolj konkretnih, natančnih in skladnih indicev, ki omogočajo, da se dokaže obstoj zadostne povezave med osebo, za katero velja ukrep zamrznitve njenih sredstev, in spornim režimom (sodba z dne 21. aprila 2015, Anbouba/Svet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, točki 50 in 52). Poleg tega je pristojni organ Unije tisti, ki mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost razlogov, navedenih zoper zadevno osebo, ne pa da bi morala slednja predložiti negativen dokaz o neutemeljenosti teh razlogov. Čeprav se ne zahteva, da ta organ sodišču Unije predloži vse informacije in dokaze, ki se nanašajo na navedene razloge, pa je vseeno pomembno, da so razlogi, navedeni zoper zadevno osebo, utemeljeni s predloženimi informacijami ali dokazi (glej v tem smislu sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točki 121 in 122).

40 V zvezi s tem se je Splošno sodišče v točkah od 103 do 105 in 107 izpodbijane sodbe oprlo na dokaze, da je v točki 106 navedene sodbe ugotovilo, da je bil pritožnik kot drugi delničar banke Bank Rossiya, ki je bila opredeljena kot osebna banka V. Putina in višjih uradnikov Ruske federacije, del „stabilnega jedra večinskih delničarjev, za katere je znano, da so blizu V. Putinu“ in da imajo solidarnostne, vsaj kapitalske, povezave. Splošno sodišče je v točki 106 izpodbijane sodbe v povezavi s točko 110 navedene sodbe ugotovilo, da v taki obliki, podprti z zgoraj navedenimi dokazi, zlasti glede sestave delničarjev in kapitalskega pomena zadevne družbe, zelo velikega vpliva pritožnika na odločanje te banke ni mogoče zanikati, saj taka presoja dejstev, kot je bilo opozorjeno v točki 24 te sodbe in ob upoštevanju tega, da pritožnik v okviru pritožbe ne zatrjuje nobenega izkrivljanja, ni predmet nadzora Sodišča.

41 V zvezi z dejstvom, da naj Splošno sodišče ne bi preverilo, ali so različni delničarji delovali skupaj in so tako skupaj izvajali nadzor nad sprejemanjem odločitve banke Bank Rossiya, je treba ugotoviti, da to dejstvo ni upoštevno, ker je Splošno sodišče v bistvu ugotovilo, da je pritožnik, ker ni bilo nobenega dokaza o njegovem distanciranju, ob upoštevanju posebnih okoliščin, na katere je bilo opozorjeno v točki 34 te sodbe, nujno podprl odločitve banke Bank Rossiya o dodelitvi finančne podpore ruskim nosilcem odločitev. Vsekakor navedeno dejstvo implicitno, vendar nujno izhaja iz tega, da je bilo, kot je Splošno sodišče glede na več dokazov navedlo v točkah od 103 do 106 in 111 izpodbijane sodbe, večinsko lastništvo te banke, katerega del so bili pritožnik in tri druge osebe, stabilno in da so imeli njeni člani tako med seboj kot v razmerju do V. Putina prijateljske ali solidarnostne povezave. Splošnemu sodišču torej ni mogoče očitati, da je v zvezi s tem sklepalo na podlagi domneve.

42 Poleg tega je treba ob upoštevanju dejstva, da pritožnik v pritožbi ne izpodbija točk od 70 do 87 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče potrdilo dokazno vrednost dokazov, na katere se je oprlo v točkah od 99 do 107 navedene sodbe, zavrniti pritožnikov očitek, da je Splošno sodišče kršilo pravila o dokaznem bremenu in izvajanju dokazov.

43 Glede na zgoraj navedeno je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

44 Pritožnik v okviru drugega pritožbenega razloga meni, da je Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo obstoj podpore v smislu merila (a) zgolj zaradi pasivnega odnosa pritožnika do politike, ki jo je izvajala banka Bank Rossiya na Krimu, v točkah 118 in 120 izpodbijane sodbe pojem podpore razlagalo na način, ki ni združljiv s sodno prakso, navedeno v točki 117 navedene sodbe, in je tako napačno uporabilo pravo.

45 Tudi ob predpostavki, da je banka Bank Rossiya ravnala tako, da bi bila odgovorna za dejanja ali politike, ki spodkopavajo ozemeljsko nedotakljivost Ukrajine, v smislu merila (a), naj namreč tega razlogovanja kot takega ni mogoče uporabiti za pritožnika, da bi se to merilo uporabilo zanj. Natančneje, dejstvo, da se na področje uporabe navedenega merila vključijo osebe, ki s pozitivnim in konkretnim aktom ne podpirajo dejanj in politik, ki se izvajajo, naj ne bi omogočalo opredelitve konkretne podpore in vzpostavitve zadostne povezave med osebo, uvrščeno na seznam, in spornim položajem. Vsekakor naj pojem dejanja ali dejavnost v smislu sodne prakse, navedene v točki 117 izpodbijane sodbe, ne bi mogel zajemati pasivnosti ali opustitve, kakršno je Splošno sodišče sprejelo v točki 120 navedene sodbe.

46 Tako naj bi Splošno sodišče potrdilo preširoko razlago merila (a), ki naj ne bi omogočala sprejetja ciljno usmerjenih – ter zato sorazmernih in ustreznih –omejevalnih ukrepov.

47 Svet prereka trditve pritožnika in poudarja, da bi bilo treba ugotoviti, da so trditve pritožnika v delu, v katerem želi izpodbijati dejstva brez navajanja kakršnega koli izkrivljanja, iz enakih razlogov, kot so navedeni v točki 23 te sodbe, nedopustne.

Presoja Sodišča

48 Ker je treba, kot izhaja iz točke 36 te sodbe, izrek izpodbijane sodbe šteti za utemeljen v delu, v katerem so bili s spornimi akti sprejeti in ohranjeni omejevalni ukrepi proti pritožniku, ker ta ruskim nosilcem odločitev zagotavlja finančno podporo v smislu merila (d), napaka Splošnega sodišča v zvezi z razlogom v zvezi s tem, da pritožnik podpira dejanja ali politike iz merila (a), tudi če bi bila dokazana, ne more povzročiti razveljavitve tega izreka, tako da je treba drugi pritožbeni razlog, ne da bi bilo treba odločiti o razlogu za nedopustnost, ki ga je navedel Svet, zavrniti kot brezpredmeten (glej v tem smislu sodbo z dne 9. junija 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ in drugi/Komisija, C-71/09 P, C-73/09 P in C-76/09 P, EU:C:2011:368, točka 65 in navedena sodna praksa).

49 Iz tega sledi, da je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

50 V skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča Sodišče odloči o stroških, če pritožba ni utemeljena. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

51 Svet je predlagal, naj se pritožniku naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Gennadyju Nikolayevichu Timchenku se naloži plačilo stroškov.

Podpisi